

Standardy ochrony małoletnich w Fundacji SIMBIOSIS

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Fundację SIMBIOSIS jest działanie na rzecz dobra powierzonych nam osób. Każda osoba dorosła, która w czasie realizacji swoich zadań ma kontakt z dziećmi i młodzieżą, traktuje ich z szacunkiem oraz uwzględnia ich potrzeby.

Niedopuszczalne jest stosowanie w Fundacji SIMBIOSIS przemocy w jakiegokolwiek formie lub przyzwalanie na przemoc.

Realizując te cele, działamy w ramach obowiązującego prawa państwowego Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

1. Organizatorem jest Fundacja SIMBIOSIS
2. Zarządem organizacji jest Zarząd Fundacji SIMBIOSIS
3. Osoby odpowiedzialne za Standardy ochrony małoletnich (zwane dalej Standardami) i osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania standardów to dwuosobowy zespół powołany przez Zarząd.
4. Personelem, lub członkiem personelu, jest osoba zatrudniona, wolontariusz, stażysta i każda inna osoba dorosła, która w czasie realizacji swoich zadań w Fundacji SIMBIOSIS ma kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką organizacji. Są to zatem liderzy grup, osoby zatrudniane w Fundacji oraz pełniące wolontariat, mające kontakt z dziećmi.
5. Małoletnim (zamiennie: dzieckiem) jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
6. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, a także rodzic zastępczy.
7. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
8. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu organizacji lub zagrożenie dobra dziecka, w tym stosowanie wobec niego przemocy, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy.

Rozdział II

Standardy

9. Standardy ochrony małoletnich w Fundacji SIMBIOSIS w Polsce obowiązują:

9.1. w działalności Fundacji SIMBIOSIS na szczeblu centralnym, o ile w tej działalności uczestniczą

małoletni.

10. Zarząd organizacji zatwierdza Standardy i odpowiada za jej wdrażanie, upowszechnianie i okresową ewaluację.

11. Zarząd organizacji wybiera dwie osoby, które bezpośrednio odpowiedzialne za wdrażanie, upowszechnianie, ewaluację i realizację Standardów. Te osoby odpowiedzialne za Standardy w dalszej części dokumentu zwane są Zespołem.

12. Do pracy w Zespole w miarę możliwości należy powołać osoby mające wykształcenie i doświadczenie w dziedzinach takich jak: pedagogika, psychologia, pomoc społeczna, interwencja kryzysowa, profilaktyka przemocy, seksuologia lub podobnych.

13. Do zadań Zespołu należy:

13.1. Upowszechnianie Standardów poprzez troskę o to, by na stronie internetowej oraz w siedzibie organizacji były dostępne wszystkie potrzebne informacje, dokumenty i dane kontaktowe Zespołu,

a także skrócona wersja Standardów zrozumiała dla dzieci.

13.2. Prowadzenie rejestru osób dorosłych dopuszczonych do pracy z dziećmi i młodzieżą w organizacji oraz przechowywanie ich danych i wymaganych dokumentów zgodnie ze Standardami i z przepisami prawa w sprawie ochronie danych osobowych.

13.3. Prowadzenie rejestru interwencji.

13.4. Prowadzenie szkoleń i konsultacji oraz udostępnianie materiałów edukacyjnych dla personelu w tematach związanych z ochroną dzieci przed krzywdzeniem adekwatnie do potrzeb.

13.5. Na szczeblu ogólnopolskim: prowadzenie corocznej ewaluacji w formie ankiety on-line. Lub na szczeblu Ośrodków: Zgłaszanie zarządowi organizacji wniosków z prowadzonych interwencji oraz bieżącego monitorowania stanu realizacji Standardów.

13.6. Na szczeblu ogólnopolskim: analiza ankiety on-line, przegląd Standardów oraz – jeśli będzie taka potrzeba – rekomendowanie Zarządowi aktualizacji treści Standardów lub podjęcia innych działań na rzecz ochrony dzieci.

13.7. Przyjmowanie zgłoszeń dot. krzywdzenia od dzieci i ich opiekunów.

Rozdział III

Personel

14. Każda osoba pełnoletnia, która ma być dopuszczona w organizacji do kontaktu z dziećmi:

14.1. zapoznaje się z Standardami,

14.2. zapoznaje się z materiałem szkoleniowym on-line

14.3. podpisuje oświadczenie, które stanowi załącznik nr 1 do Standardów.

15. Zespół, dopuszczając osobę pełnoletnią do kontaktu z dziećmi w ramach organizacji:

15.1. Odbiera i umieszcza w teczce personalnej ww. osoby dokumenty z pkt. 14.3.

15.2. Uzyskuje o ww. osobie dane z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego. Oba dokumenty umieszcza w teczce personalnej.

15.3. W przypadku pozytywnego wyniku działań opisanych w powyższych podpunktach dokonuje wpisu do rejestru osób dorosłych dopuszczonych do pracy z małoletnimi w organizacji.

16. Personel ma obowiązek stosować się do zasad bezpiecznego kontaktu z małoletnimi.

17. W przypadku podejrzenia, że osoba dorosła stosuje przemoc wobec dziecka, zostaje niezwłocznie odsunięta od pracy z wszystkimi dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy. Należy postępować zgodnie z prawem państwowym oraz zapisami Standardów.

Rozdział IV

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem

18. Osoby, które w ramach swojej pracy w Fundacji SIMBIOSIS, mają kontakt z małoletnimi powinny kierować się następującymi zasadami:

18.1. W komunikacji z dziećmi zachowuj cierpliwość i szacunek. Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.

18.2. Buduj z podopiecznymi dobre, bezpieczne relacje i często zapewnij ich, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji lub potrzebują pomocy, mogą to zgłosić Tobie lub innej osobie dorosłej. W przypadku tego typu zgłoszeń zachowuj się wobec dziecka życzliwie i zrób to, co możesz, by rozwiązać trudną sytuację.

18.3. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe. Chroń dane dziecka i jego wizerunek.

18.4. Traktuj podopiecznych równo bez względu na ich płeć, wygląd, sprawność i niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, światopogląd, np. unikaj faworyzowania kogokolwiek.

18.5. Bierz pod uwagę, że istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Pamiętaj, że nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej granicy stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Kieruj się zawsze swoim racjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie).

18.6. Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły przemocy i krzywdzenia bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

18.7. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, ograniczaj je do niezbędnego minimum. Zadbaj tak, jak to będzie możliwe w danej sytuacji, o poszanowanie intymności, nietykalności cielesnej, samodzielności i sprawczości dziecka.

18.8. Wszystkie ryzykowne i niejednoznaczne sytuacje, które obejmują np. zauroczenie dziecka przez członka personelu lub członka personelu przez dziecko, konieczność dłuższego przebywania z dzieckiem sam na sam, itp. niezwłocznie zgłaszaj do moderatorów, odpowiedzialnych lub innych członków kadry. Szczerść, przejrzystość i ujawnianie trudnych sytuacji jest właściwsze niż udawanie, że ich nie ma lub zatajanie prawdy. Zaleca się pisemne odnotowanie takiego faktu. Zawsze bądź przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.

18.9. Jeśli jesteś świadkiem niewłaściwych zachowań innych osób, reaguj stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

18.10. Jeśli dowiadujesz się o krzywdzeniu dziecka lub podejrzewasz, że dziecko doświadcza krzywdzenia, postępuj zgodnie z procedurami opisanymi w Standardach i zadbaj o wsparcie dla siebie w czasie rozwiązywania tej trudnej sytuacji.

19. Osobom, które w ramach swojej pracy w Fundacji SIMBIOSIS mają kontakt z małoletnimi nie wolno:

19.1. Stosować jakiegokolwiek formy przemocy i kar cielesnych; zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka; wykorzystywać wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

19.2. Bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.

19.3. Krzyczeć na dziecko ani stosować przymusu fizycznego w sytuacji innej niż wynikająca z bezpośredniego zagrożenia zdrowia, życia lub bezpieczeństwa.

19.4. Dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity, a także dotykać go w okolicach intymnych.

19.5. Zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to: używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej.

19.6. Nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty i gesty, również w rzeczywistości wirtualnej.

19.7. Aranżować sytuacji, w których dochodzi do spotkań i/lub kontaktu fizycznego z dzieckiem: w tajemnicy, w zamkniętych lub odizolowanych miejscach, poza standardowymi godzinami zajęć (np. po ciszy nocnej na wyjeździe), za jakąkolwiek gratyfikacją lub wbrew woli dziecka.

19.8. Spać z dziećmi w jednym łóżku lub w jednym pokoju sam na sam.

19.9. Przymuszać do gier i zabaw, w których pojawia się kontakt fizyczny z innymi graczami lub uczestnikami zabawy, jeśli dziecko nie chce brać w nich udziału.

19.10. Udostępniać dzieciom w jakiegokolwiek formie treści: zawierających sceny przemocy; erotycznych i pornograficznych, wątpliwych moralnie i dot. patologii społecznych, z którymi dzieci mogły się jeszcze nie spotkać. Obejmuje to używanie przez prowadzących słownictwa lub materiałów wizualnych niedostosowanych do wieku i wrażliwości dzieci w czasie pogadań i zajęć profilaktycznych.

19.11. Publikować wizerunku dziecka bez zgody opiekunów lub gdy ono nie wyraża na to zgody (jeśli

wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, impreza publiczna, zgoda opiekunów dziecka nie jest wymagana).

19.12. Podpisywać zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska bez zgody opiekunów oraz gdy nie ma takiej konieczności.

19.13. Publikować zdjęć/nagrań, na których dziecko jest rozebrane lub przedstawione w sposób, który może naruszać jego godność.

19.14. Proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.

19.15. Przyjmować pieniędzy ani wartościowych prezentów od dziecka i jego opiekunów, z wyjątkiem drobnych spontanicznych i symbolicznych podarunków, np. o charakterze podziękowania (laurka, kwiaty, książka, czekoladki, itp.).

20. Osoby odpowiedzialne za organizację wydarzeń, spotkań, wyjazdów i wypoczynku powinny wziąć ponadto pod uwagę następujące zasady:

20.1. Należy zadbać o odpowiednią proporcję mężczyzn i kobiet w gronie wychowawców, stosownie do liczby chłopców i dziewcząt w grupie.

20.2. Należy zadbać o to, by ośrodki, w których odbywają się wyjazdy i rekolekcje były bezpieczne, ogrodzone, zamykane, pozbawione możliwości swobodnego dostępu osób z zewnątrz oraz umożliwiły zakwaterowanie i prowadzenie zajęć zgodne ze Standardami.

20.3. Dziewczęta zajmują pokoje wyłącznie z dziewczętami, a chłopcy z chłopcami. Należy wprowadzić podział łazienek na damskie i męskie, a jeśli to nie jest możliwe, to określić, w jakich godzinach z natrysków korzystają chłopcy, a w jakich dziewczęta. Przyjmuje się zasadę, że do prywatnych pokoi oraz do łazienek nie powinny wchodzić osoby płci przeciwnej, a kontakty towarzyskie możliwe są w przestrzeni wspólnej (jadalnia, świetlica, podwórko, itp.).

20.4. Należy unikać sytuacji, w których w bezpośredniej bliskości grupy nocują dodatkowe osoby dorosłe spoza grupy (np. kierowca autokaru, wizytator, inni goście obiektu), a jeśli to konieczne (i możliwe), to należy gości przedstawić dzieciom i wyjaśnić, kim są.

20.5. Jeśli rejestracja jakiegoś wydarzenia zostanie zlecona osobie zewnętrznej (wynajętemu fotografowi lub kamerzyście), należy poinformować o tym uczestników wydarzenia, zobowiązać osobę/firmę rejestrującą wydarzenie do przestrzegania niniejszych wytycznych oraz przepisów prawa w zakresie ochrony danych osobowych, zobowiązać osobę/firmę rejestrującą wydarzenie do noszenia identyfikatora w czasie trwania wydarzenia.

20.6. Personelowi organizacji nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów i osobom nieupoważnionym utrwalania wizerunku dziecka znajdującego się pod jego opieką bez pisemnej zgody opiekuna dziecka. Personel organizacji nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi, nie przekazuje mediom kontaktu do opiekunów dzieci i nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna.

Rozdział V

Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi

21. Osoby małoletnie przebywające pod opieką wyznaczonych przez Fundację SIMBIOSIS liderów grup powinny stosować się do ich poleceń oraz przestrzegać regulaminów zaakceptowanych przez ich opiekunów.

22. W szczególności w kontaktach rówieśniczych dzieci powinny przestrzegać następujących zasad:

22.1. Z innymi uczestnikami i członkami personelu komunikujemy się kulturalnie i szczerze.

22.2. Dbamy o wspólne bezpieczeństwo. Wszystkie potencjalnie niebezpieczne incydenty zgłaszamy niezwłocznie osobom dorosłym.

22.3. Stosujemy się do zasad kultury osobistej, higieny osobistej i poszanowania dobra wspólnego.

22.4. Akceptujemy i stosujemy się do zakazu używania alkoholu, tytoniu (także e-papierosów), narkotyków, napojów energetycznych i innych substancji psychoaktywnych oraz promowania używania ich wobec innych uczestników.

22.5. Akceptujemy i stosujemy się do zakazu stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie wobec innych uczestników oraz personelu.

23. W przypadku, gdy dochodzi do złamania wyżej opisanych zasad albo personel dowiadyje się lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone przez inne dziecko, należy podjąć adekwatne działania mające na celu poprawę sytuacji, np.:

23.1. rozmowa indywidualna z dzieckiem,

23.2. rozmowa z opiekunami,

23.3. wprowadzenie nowych, konkretnych zasad w grupie lub w relacjach między dziećmi (np. na drodze mediacji),

23.4. sprawdzenie, czy dziecko krzywdzące nie doświadcza krzywdzenia (także w innym miejscu, w innej formie i od innych osób),

23.5. zmianę warunków zewnętrznych (plan dnia, zakwaterowanie, podział grup, dostępność animatora),

23.6. w ostateczności: odmówienie dziecku dalszego pobytu na wyjeździe lub uczestnictwa w spotkaniach do czasu aż otrzyma stosowną pomoc i jego zachowanie nie będzie nikogo krzywdziło.

23.7. Jeśli doszło do popełnienia przestępstwa - zawiadomienie odpowiednich służb.

Rozdział VI

Zasady i procedury podejmowania interwencji

27. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 999 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

28. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następujące procedury reagowania w zależności od rodzaju zdarzenia:

28.1. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),

28.2. doszło do innej formy przemocy, niebędącej przestępstwem (np. krzyk, poniżanie, zaniedbanie),

28.3. obserwuje się niepokojące symptomy i podejrzewa, że dziecko może doświadczać krzywdzenia.

29. W każdej z ww. sytuacji członek personelu, który był świadkiem krzywdzenia, powiernikiem dziecka, które ujawniło krzywdzenie lub obserwuje niepokojące sygnały, sporządza notatkę, w której zapisuje wszystkie fakty, jakimi dysponuje. Sporządzenie notatki pomoże Zespołowi właściwie pokierować sprawą, ale także ochroni dziecko przed koniecznością ponownego konfrontowania się z trudnymi zdarzeniami. Dziecko nie powinno być wypytywane o fakty, które już były ujawnione, bo dorośli o nich zapomnieli!

30. W każdej z ww. sytuacji ustala się osobę, która jest koordynatorem interwencji. Powinna być to osoba, która czuje się na siłach do podjęcia takiego zadania. Może to być:

30.1. członek personelu, który był świadkiem krzywdzenia, powiernikiem dziecka, które ujawniło krzywdzenie lub obserwuje niepokojące sygnały,

30.2. członek Zespołu.

31. Niezależnie od tego, kto zostaje wyznaczony na koordynatora interwencji, zgłasza on jej rozpoczęcie Zespołowi oraz otrzymuje od Zespołu niezbędne wsparcie i pomoc.

32. W przypadku, gdy personel obserwuje niepokojące symptomy i podejrzewa, że dziecko może doświadczać krzywdzenia należy wybrać adekwatne działania z poniższego katalogu:

32.1. Rozważyć wzmożoną ale dyskretną obserwację dziecka przez personel w celu weryfikacji podejrzeń i zebrania faktów, np. siniaki, ubiór nieadekwatny do pogody, przebywanie poza domem bez nadzoru osoby dorosłej.

32.2. Podjąć rozmowę indywidualną z dzieckiem w celu weryfikacji podejrzeń, w obecności świadka.

32.3. Rozważyć rozmowę z opiekunem dziecka, którego NIE podejrzewamy o krzywdzenie, na temat naszych obaw.

32.4. Zapewnić dziecko i/lub opiekunów, że osoby doświadczające krzywdzenia mogą liczyć na naszą pomoc i nie są winne sytuacji, w jakiej się znalazły.

32.5. Ocenić, czy podejrzenie krzywdzenia dziecka jest prawdopodobne oraz czy mamy do czynienia z podejrzeniem popełnienia przestępstwa czy też nie. Następnie działamy wg procedur opisanych w pkt. 31 lub 32. UWAGA! W tego typu sytuacjach nie jest wymagana PEWNOŚĆ personelu, co do sytuacji, ale tylko prawdopodobne PODEJRZENIE krzywdzenia.

33. W przypadku, gdy doszło do formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem:

33.1. Koordynator interwencji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szcze-

gólności jego opiekunami. W zależności od sytuacji, do udziału w tej rozmowie można zaprosić także inną osobę znaną dziecku lub rodzicom, o ile może to być pomocne. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.

33.2. Koordynator przekazuje dziecku i opiekunowi informacje o telefonach zaufania, ośrodkach interwencji kryzysowej, instytucjach świadczących pomoc psychologiczną i/lub inne potrzebne kontakty. O dostęp do tych danych i ich aktualizację dba Zespół. Powinny być one łatwo dostępne dla całego personelu organizacji, np. na stronie internetowej.

33.3. W zależności od powagi sytuacji koordynator informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja, sąd rodzinny, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

33.4. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne, rodzina jest niewydolna wychowawczo lub rodzina stosuje przemoc wobec dziecka, koordynator lub Zespół informuje właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie i/lub konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”, oraz Sąd Rodzinny.

33.5. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób działają na szkodę dziecka, albo w innych uzasadnionych przypadkach koordynator lub Zespół sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

34. W sytuacji, gdy popełniono przestępstwo na szkodę dziecka:

34.1. Koordynator informuje opiekuna/opiekunów o zdarzeniu i obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także ustala z opiekunem/opiekunami sposób postępowania wobec dziecka (czy pozostaje na wyjeździe czy zostanie odebrane? kto, kiedy i o czym poinformuje dziecko?). UWAGA! Jeśli osoby podejrzewane o przestępstwo na szkodę dziecka to jego opiekunowie, należy pominąć ten krok i przejść do punktu 34.2. i postępować zgodnie ze wskazówkami przedstawicieli organów ścigania.

34.2. Koordynator sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

34.3. Koordynator dokłada starań, aby dziecko, które doświadczyło krzywdzenia: czuło się bezpiecznie; zostało poinformowane o tym, co się dzieje w stopniu i w sposób adekwatny do jego wieku i potrzeb; usłyszało, że ujawnienie krzywdzenia było właściwą decyzją oraz że nie jest winne temu, co się stało.

34.4. Koordynator przekazuje dziecku i opiekunowi informacje o telefonach zaufania, ośrodkach interwencji kryzysowej, instytucjach świadczących pomoc psychologiczną i/lub inne potrzebne kontakty. O dostęp do tych danych i ich aktualizację dba Zespół. Powinny być one łatwo dostępne dla całego personelu organizacji, np. na stronie internetowej.

35. W przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że dochodzi do krzywdzenia dziecka przez członka personelu organizacji, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka zostało potwierdzone i jest znaczne, należy rozważyć odsunięcie tej osoby od pracy z dziećmi i młodzieżą lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Postępowanie to powinno być zgodne z aktualnym prawem kościelnym i państwowym.

36. Koordynator interwencji prowadzi kartę interwencji, którą po zakończeniu sprawy przekazuje Zespołowi. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.

Załączniki:

Załącznik nr 1

Oświadczenie o zapoznaniu się z polityką ochrony dzieci i zobowiązaniu do jej przestrzegania